

ПОРІВНЯЛЬНА ТАБЛИЦЯ

до проекту Закону України «Про внесення змін до Закону України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання»

<p>Чинна редакція</p>	<p>Запропонована редакція</p>
<p><u>Закон України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання»</u></p>	
<p>Стаття 1. Визначення термінів</p> <p>1. У цьому Законі терміни вживаються в такому значенні:</p> <p>1) державна допомога суб'єктам господарювання (далі - державна допомога) - підтримка у будь-якій формі суб'єктів господарювання за рахунок ресурсів держави чи місцевих ресурсів, що спотворює або загрожувє спотворенням економічної конкуренції, створюючи переваги для виробництва окремих видів товарів чи провадження окремих видів господарської діяльності;</p> <p style="text-align: center;">Положення відсутнє.</p> <p>2) заінтересовані особи - надавачі та отримувачі державної допомоги, суб'єкти господарювання, інші юридичні і фізичні особи, їх об'єднання, інтереси яких можуть зазнати впливу від надання державної допомоги;</p> <p>3) індивідуальна державна допомога - захід державної допомоги, що здійснюється поза межами програми державної допомоги, а також окремі заходи державної допомоги, що здійснюються в межах програми державної допомоги, але</p>	<p>Стаття 1. Визначення термінів</p> <p>1. У цьому Законі терміни вживаються в такому значенні:</p> <p>1) державна допомога суб'єктам господарювання (далі - державна допомога) – підтримка у будь-якій формі суб'єктів господарювання, що надається з використанням ресурсів держави чи місцевих ресурсів, що спотворює або загрожувє спотворенням економічної конкуренції шляхом надання переваг окремим суб'єктам господарювання або виробництву окремих товарів чи провадженню окремих видів діяльності, в тій мірі в якій це може впливати на торгівлю між Україною та державами-членами Європейського Союзу, всупереч положенням Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони (далі – Угода про асоціацію).</p> <p>2) економічна діяльність – діяльність, яка полягає у реалізації товарів на ринку;</p> <p>3) заінтересовані особи - надавачі та отримувачі державної допомоги, суб'єкти господарювання, інші юридичні і фізичні особи, їх об'єднання, інтереси яких можуть зазнати впливу від надання державної допомоги;</p> <p>4) індивідуальна державна допомога - захід державної допомоги, що надається визначеному суб'єкту/суб'єктам господарювання та здійснюється поза межами програми державної допомоги, а також окремі заходи державної допомоги, що</p>

<p>підлягають повідомленню згідно з умовами такої програми та цим Законом;</p> <p>4) місцеві ресурси - рухоме і нерухоме майно, кошти місцевих бюджетів, інші кошти, земля, природні ресурси, що є у власності територіальних громад сіл, селищ, міст, районів у містах, об'єкти їх спільної власності, що перебувають в управлінні районних і обласних рад, майно, що належить Автономній Республіці Крим, управління яким здійснює Рада міністрів Автономної Республіки Крим;</p>	<p>здійснюються в межах програми державної допомоги, але підлягають повідомленню згідно з умовами такої програми та цим Законом;</p> <p>5) місцеві ресурси – будь-які ресурси, незалежно від їх походження, за умови, що до моменту надання їх суб'єктам господарювання вони контролюються органами місцевого самоврядування.</p>
<p>5) моніторинг державної допомоги - збирання та проведення аналізу інформації про державну допомогу з метою здійснення контролю за дотриманням вимог цього Закону та рішень Уповноваженого органу з питань державної допомоги (далі - Уповноважений орган), визначеного цим Законом, а також підготовка та подання звітності про державну допомогу;</p> <p>6) надавачі державної допомоги - органи влади, органи місцевого самоврядування, органи адміністративно-господарського управління та контролю, а також юридичні особи, що діють від їх імені, уповноважені розпоряджатися ресурсами держави чи місцевими ресурсами і ініціюють та/або надають державну допомогу;</p>	<p>6) моніторинг державної допомоги - збирання та проведення аналізу інформації про державну допомогу з метою здійснення контролю за дотриманням вимог цього Закону та рішень Уповноваженого органу з питань державної допомоги (далі - Уповноважений орган), визначеного цим Законом, а також підготовка та подання звітності про державну допомогу;</p> <p>7) надавачі державної допомоги – органи державної влади, органи місцевого самоврядування, органи адміністративно-господарського управління та контролю, а також юридичні особи, що діють від їх імені, уповноважені розпоряджатися ресурсами держави чи місцевими ресурсами і ініціюють та/або надають державну допомогу;</p>
<p>7) незабезпечена особа (працівник, який не може на рівних умовах конкурувати на ринку праці) - працездатна особа, щодо якої виконується одна з умов:</p> <p>особа віком від 15 до 24 років або старша 50 років;</p> <p>протягом шести місяців особа була безробітною;</p> <p>особа не має повної середньої, середньої спеціальної чи професійно</p> <p>технічної освіти або здобула таку освіту не пізніше ніж два роки тому та раніше не мала оплачуваної постійної роботи;</p> <p>неодружена особа, яка проживає з однією чи більше особами, які перебувають на її утриманні;</p> <p>особа працює в галузі чи має професію, в якій гендерна</p>	<p>8) незабезпечена особа (працівник, який не може на рівних умовах конкурувати на ринку праці) - працездатна особа, щодо якої виконується одна з умов:</p> <p>особа віком від 15 до 24 років або старша 50 років;</p> <p>протягом шести місяців особа, яка не мала постійної оплачуваної роботи;</p> <p>особа не має повної середньої, середньої спеціальної чи професійно-технічної освіти або здобула таку освіту не пізніше ніж два роки тому та раніше не мала оплачуваної постійної роботи;</p> <p>одинока особа, яка проживає з однією чи більше особами, які перебувають на її утриманні;</p> <p>особа працює в галузі чи має професію, в якій гендерна</p>

нерівність щонайменше на 25 відсотків перевищує середній рівень у всіх галузях економіки, та належить до гендерної групи, щодо якої існує така нерівність;

особа є представником етнічної меншості та потребує розвитку мовних навичок, професійного навчання і досвіду роботи за профілем з метою набуття перспектив отримання постійної зайнятості;

8) незаконна державна допомога - нова державна допомога, надана без повідомлення Уповноваженого органу або в період після повідомлення, але до прийняття Уповноваженим органом рішення про допустимість державної допомоги для конкуренції, або надана всупереч рішення Уповноваженого органу про визнання нової державної допомоги недопустимого для конкуренції, крім категорій державної допомоги, надавачі якої згідно із цим Законом звільнені від обов'язку повідомлення про нову державну допомогу;

9) незначна державна допомога - державна допомога одному суб'єкту господарювання, сукупний розмір якої незалежно від її форми та джерел не перевищує за будь-який трирічний період суму, еквівалентну 200 тисячам євро, визначену за офіційним валютним курсом, встановленим Національним банком України, що діяв на останній день фінансового року;

10) неналежне використання державної допомоги - будь-яке використання державної допомоги її отримувачем, що суперечить рішенням Уповноваженого органу про допустимість такої допомоги для конкуренції;

11) нова державна допомога - будь-яка державна підтримка суб'єктів господарювання, що не є чинною державною допомогою, а також внесення істотних змін до умов надання чи обсягу чинної державної допомоги;

нерівність щонайменше на 25 відсотків перевищує середній рівень у всіх галузях економіки, та належить до гендерної групи, щодо якої існує така нерівність;

особа є представником етнічної меншості та потребує розвитку мовних навичок, професійного навчання і досвіду роботи за профілем з метою набуття перспектив отримання постійної зайнятості;

внутрішньо переміщені особи;

учасники бойових дій;

особа звільнена після відбуття покарання або примусового лікування.

9) незаконна державна допомога - нова державна допомога, надана без повідомлення Уповноваженого органу або в період після повідомлення, але до прийняття Уповноваженим органом рішення про допустимість державної допомоги для конкуренції, крім категорій державної допомоги для окремих цілей, надавачі якої згідно із цим Законом звільнені від обов'язку повідомлення про нову державну допомогу;

10) незначна державна допомога - державна допомога одному суб'єкту господарювання, сукупний розмір якої незалежно від її форми та джерел не перевищує за будь-який трирічний період суму, еквівалентну 200 тисячам євро, визначену за офіційним валютним курсом, встановленим Національним банком України, що діяв на останній день фінансового року;

11) неналежне використана державна допомога - державна допомога надана та використана всупереч рішенням Уповноваженого органу, або надана без дотримання умов, що встановлюються відповідно до статті 7 цього Закону;

12) нова державна допомога - будь-яка державна допомога, що не є чинною державною допомогою, а також внесення істотних змін до умов надання чи обсягу чинної державної допомоги, які не мають технічного та адміністративного характеру і можуть суттєво вплинути на рішення Уповноваженого органу про

<p>12) отримувач державної допомоги - суб'єкт господарювання, який отримує державну допомогу;</p> <p>13) повідомлення про нову державну допомогу - інформація про нові програми державної допомоги або індивідуальну державну допомогу, що подається до Уповноваженого органу для прийняття ним рішення про допустимість державної допомоги для конкуренції;</p>	<p>допустимість державної допомоги, а також передбачають збільшення обсягу чинної державної допомоги більше ніж на 20 відсотків;</p> <p>13) отримувач державної допомоги - суб'єкт господарювання, який отримує державну допомогу;</p> <p>14) повідомлення про нову державну допомогу - інформація щодо нових—програми державної допомоги або індивідуальної державної допомоги, яка є новою або незаконною державною допомогою, яке та подається до Уповноваженого органу для прийняття ним рішення про допустимість державної допомоги для конкуренції;</p>
<p>14) послуги, що становлять загальний економічний інтерес, - послуги, пов'язані із задоволенням особливо важливих загальних потреб громадян, що не можуть надаватися на комерційній основі без державної підтримки;</p>	<p>15) послуги, що становлять загальний економічний інтерес - послуги, які органи державної влади чи органи місцевого самоврядування визначають як такі, що мають особливу важливість для громадян та які не надаються або не можуть надаватися суб'єктами господарювання, які провадять діяльність в ринкових умовах, або надаються за наявності умов, які стосуються, зокрема, вартості, ціни, якості, безперервності, частоти та доступності таких послуг, що відповідає суцільним інтересам, визначеним органами державної влади або органами місцевого самоврядування;</p>
<p>15) програма державної допомоги - нормативно-правовий акт або сукупність актів, на підставі яких певним категоріям суб'єктів господарювання передбачається надання державної допомоги впродовж певного або невизначеного періоду у визначеному або невизначеному розмірі;</p> <p>16) ресурси держави - рухоме і нерухоме майно, кошти державного бюджету, інші кошти, що є об'єктом права державної власності, земля та інші природні ресурси, що є об'єктами права власності Українського народу, бюджетні фонди загальнообов'язкового державного соціального страхування, щодо яких здійснюється державний нагляд або якими управляють чи розпоряджаються органи влади;</p>	<p>16) програма державної допомоги - нормативно-правовий чи розпорядчий акт, або сукупність актів, на підставі яких певним категоріям суб'єктів господарювання передбачається надання державної допомоги впродовж певного або невизначеного періоду у визначеному або невизначеному розмірі;</p> <p>17) ресурси держави - будь-які ресурси незалежно від їх походження, за умови, що до моменту надання їх суб'єктам господарювання вони контролюються державою.</p>
<p>17) ризиковий капітал - внесок до статутного капіталу</p>	<p>18) суб'єкт господарювання - фізична особа -</p>

<p>суб'єктів малого та середнього підприємництва за рахунок ресурсів держави чи місцевих ресурсів з метою забезпечення певного виду діяльності на період розроблення техніко-економічного обґрунтування, бізнес-плану, заснування підприємства, налагодження чи розширення виробництва;</p> <p>18) чинна державна допомога - програма державної допомоги чи індивідуальна державна допомога, яка існує на день набрання чинності цим Законом або щодо якої Уповноважений орган прийняв рішення про допустимість такої допомоги для конкуренції та строк дії якої ще не завершився.</p>	<p>підприємств чи фізична особа, яка здійснює незалежну професійну діяльність (є самозаймитою особою) або юридична особа незалежно від її форми власності, організаційно-правової форми та джерел фінансування, яка здійснює економічну діяльність;</p> <p>19) чинна державна допомога - програма державної допомоги чи індивідуальна державна допомога, яка існує на день набрання чинності цим Законом або щодо якої Уповноважений орган прийняв рішення про допустимість такої допомоги для конкуренції та строк дії якої ще не завершився.</p>
<p>2. Терміни "суб'єкт господарювання", "товар", "економічна конкуренція (конкуренція)", "органи влади", "органи адміністративно-господарського управління та контролю" вживаються у значенні, наведеному в Законі України "Про захист економічної конкуренції".</p>	<p>2. Терміни "суб'єкт господарювання", "товар", "економічна конкуренція (конкуренція)", "органи влади", "органи адміністративно-господарського управління та контролю" вживаються у значенні, наведеному в Законі України "Про захист економічної конкуренції".</p>
<p>Стаття 2. Принципи недопустимості державної допомоги для конкуренції</p> <p>1. Державна допомога є недопустимою для конкуренції, якщо інше не встановлено цим Законом.</p>	<p>Стаття 2. Принципи недопустимості державної допомоги для конкуренції</p> <p>1. Державна допомога, яка спотворює або загрожує спотворенням конкуренції, є несумісною з належним виконанням Угоди про асоціацію та є забороненою, якщо інше не встановлено цим Законом та/або міжнародним договором України у сфері державної допомоги, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України.</p>
<p>Стаття 3. Сфера застосування Закону</p> <p>1. Дія цього Закону поширюється на будь-яку підтримку суб'єктів господарювання надавачами державної допомоги за рахунок ресурсів держави чи місцевих ресурсів для виробництва товарів або провадження окремих видів господарської діяльності, крім випадків, передбачених частиною другою цієї статті.</p> <p>2. Дія цього Закону не поширюється на підтримку:</p>	<p>Стаття 3. Сфера застосування Закону</p> <p>1. Дія цього Закону поширюється на будь-яку державну допомогу, що надається суб'єкту господарювання.</p> <p>2. Дія цього Закону не поширюється на підтримку:</p>

<p>1) у сфері сільськогосподарського виробництва та рибальства, виробництва зброї і військового спорядження для потреб Збройних Сил України, інших утворених відповідно до законів України військових формувань, а також правоохоронних органів спеціального призначення, Державної спеціальної служби транспорту, Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України;</p> <p>2) господарської діяльності, пов'язаної з: інвестуванням в об'єкти інфраструктури із застосуванням процедур державних закупівель;</p> <p>наданням послуг, що становлять загальний економічний інтерес, у частині компенсації обґрунтованих витрат на надання таких послуг. Перелік послуг, що становлять загальний економічний інтерес, встановлюється Кабінетом Міністрів України.</p> <p>3) проектів, що реалізуються Українським культурним фондом у порядку, встановленому Законом України "Про Український культурний фонд".</p>	<p>1) у сфері сільськогосподарського виробництва та рибальства, виробництва зброї і військового спорядження для потреб Збройних Сил України, інших утворених відповідно до законів України військових формувань, а також правоохоронних органів спеціального призначення, Державної спеціальної служби транспорту, Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України;</p> <p>2) господарської діяльності, пов'язаної з інвестуванням в об'єкти інфраструктури, що доступна на некоштовній основі, із застосуванням конкурентних процедур державних закупівель;</p> <p>наданням послуг, що становлять загальний економічний інтерес, у частині компенсації обґрунтованих витрат на надання таких послуг. Перелік послуг, що становлять загальний економічний інтерес, встановлюється Кабінетом Міністрів України.</p> <p>3) проектів, що реалізуються Українським культурним фондом у порядку, встановленому Законом України "Про Український культурний фонд".</p> <p>3. Дія цього Закону не поширюється на компенсацію за надання послуг, що становлять загальний економічний інтерес, за таких умов:</p> <p>1) суб'єкт господарювання, що отримує компенсацію, повинен фактично виконувати зобов'язання щодо надання таких послуг, а послуги повинні бути чітко визначені договором, регуляторним, чи іншим актом;</p> <p>2) параметри, на підставі яких розраховується компенсація визначені заздалегідь об'єктивним і прозорим способом, з метою уникнення надання суб'єкту господарювання економічних переваг порівняно з конкуруючими суб'єктами;</p> <p>3) розмір компенсації витрат, понесених у зв'язку з наданням послуг загального економічного інтересу не є надмірним та не перевищує розмір, необхідний для покриття усіх або частини витрат, понесених внаслідок виконання зобов'язань з надання послуг, з урахуванням відповідного доходу та обґрунтованого прибутку за виконання таких послуг;</p>
--	---

<p>Стаття 4. Форми державної допомоги</p> <p>1. Державна допомога полягає у передачі ресурсів держави чи місцевих ресурсів окремим суб'єктам господарювання, а також у втратах доходів відповідних бюджетів.</p> <p>Державна допомога може реалізовуватися, зокрема, у таких формах:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) надання субсидій та грантів; 2) надання дотацій; 3) надання податкових пільг, відстрочення або розстрочення сплати податків, зборів чи інших обов'язкових платежів; 4) списання боргів, включно із заборгованістю за надані державні послуги, списання штрафних санкцій, компенсація збитків суб'єктам господарювання; 5) надання гарантій, кредитів на пільгових умовах, обслуговування кредитів за пільговими тарифами; 6) зменшення фінансових зобов'язань суб'єктів господарювання перед фондами загальнообов'язкового державного соціального страхування; 7) надання, прямо чи опосередковано, суб'єктам господарювання товарів чи послуг за цінами нижче ринкових або придбання товарів чи послуг суб'єктів господарювання за цінами, вище ринкових; 8) продаж державного майна за цінами, нижче ринкових; 9) збільшення державної частки в статутному капіталі суб'єктів 	<p>4) суб'єкт господарювання, який надає послуги, що становлять загальний економічний інтерес, повинен бути обраний шляхом проведення конкурентної процедури, яка б дозволила обрати пропозицію з найнижчою ціною за надання таких послуг. Якщо така процедура не може бути дотримана, рівень компенсації визначається на основі аналізу витрат, які поніс би інший суб'єкт господарювання за аналогічних умов, з урахуванням відповідного доходу та обґрунтованого прибутку.</p> <p>Стаття 4. Надання державної допомоги</p> <p>1. Державна допомога полягає у передачі ресурсів держави чи місцевих ресурсів окремим суб'єктам господарювання, а також у втратах доходів відповідних бюджетів.</p> <p>Державна допомога може реалізовуватися, зокрема у таких формах:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) надання субсидій та грантів; 2) надання дотацій; 3) надання податкових пільг, відстрочення або розстрочення сплати податків, зборів чи інших обов'язкових платежів; 4) списання боргів, включно із заборгованістю за надані державні послуги, списання штрафних санкцій, компенсація збитків суб'єктам господарювання; 5) надання гарантій, кредитів на пільгових умовах, обслуговування кредитів за пільговими тарифами; 6) зменшення фінансових зобов'язань суб'єктів господарювання перед фондами загальнообов'язкового державного соціального страхування; 7) надання, прямо чи опосередковано, суб'єктам господарювання товарів чи послуг за цінами нижче ринкових або придбання товарів чи послуг суб'єктів господарювання за цінами, вище ринкових; 8) продаж державного майна за цінами, нижче ринкових. 9) збільшення державної частки в статутному капіталі суб'єктів
--	---

<p>господарювання або збільшення вартості державної частки на умовах, неприйнятних для приватних інвесторів.</p>	<p>господарювання або збільшення вартості державної частки на умовах, неприйнятних для приватних інвесторів.</p> <p>2. Державна допомога вважається наданою з моменту виникнення у отримувача права на отримання такої державної допомоги (наприклад, нормативно-правовий чи розпорядчий акт, угода або настання іншого юридичного факту, з яким пов'язане право на отримання державної допомоги).</p>
<p>Стаття 5. Допустима державна допомога</p> <p>1. Державна допомога є допустимою, якщо надається з метою:</p> <p>1) забезпечення споживачів соціально важливими товарами, за умови, що така допомога не є дискримінаційною стосовно місця походження товарів;</p> <p>2) відшкодування шкоди особам, постраждалим внаслідок надзвичайних ситуацій техногенного чи природного характеру, згідно із законом.</p>	<p>Стаття 5. Допустима державна допомога</p> <p>1. Державна допомога є допустимою, якщо:</p> <p>1) допомога має соціальний характер, кінцевими вигодонабувачами якої є індивідуальні споживачі, за умови, що така допомога надається без дискримінації, пов'язаної з походженням відповідних товарів;</p> <p>2) надається з метою відшкодування збитків завданих надзвичайними ситуаціями техногенного чи природного характеру, які визначені відповідно до законодавства.</p>
<p>Стаття 6. Державна допомога, що може бути визнана допустимою</p> <p>1. Державна допомога може бути визнана допустимою, якщо вона надається для таких цілей:</p> <p>1) сприяння соціально-економічному розвитку регіонів, рівень життя в яких є низьким або рівень безробіття є високим;</p> <p>2) виконання загальнодержавних програм розвитку або розв'язання соціальних та економічних проблем загальнонаціонального характеру;</p> <p>3) сприяння окремим видам господарської діяльності або суб'єктам господарювання в окремих економічних зонах, за умови,</p>	<p>Стаття 6. Державна допомога, що може бути визнана допустимою</p> <p>1. Державна допомога може бути визнана допустимою, якщо вона надається для таких цілей:</p> <p>1) сприяння соціально-економічному розвитку регіонів, рівень життя в яких є низьким або рівень безробіття є високим;</p> <p>2) сприяння виконанню важливого проекту задля спільного інтересу сторін Угоди про асоціацію або для виправлення значних порушень нормальної роботи в економіці України;</p> <p>3) сприяння розвитку окремих видів економічної діяльності або окремих галузей економіки, за умови, що не є суттєвими, що така допомога не має несприятливого впливу на умови</p>

<p>що це не суперечить міжнародним договорам України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України;</p> <p>4) підтримки та збереження національної культурної спадщини, якщо вплив такої державної допомоги на конкуренцію є неістотним.</p>	<p>торгівлі всупереч інтересам сторін міжнародних договорів України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України;</p> <p>4) підтримки та збереження культури та культурної спадщини, якщо така допомога не має несприятливого впливу на умови торгівлі всупереч інтересам сторін міжнародних договорів України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України;</p> <p>5) надання об'рунтованої компенсації витрат за надання послуг, що становлять загальний економічний інтерес, якщо така компенсація не відповідає вимогам, передбаченим частиною третьою статті 3 цього Закону.</p> <p>6) підтримки транспортної галузі у формі відшкодування витрат, пов'язаних з виконанням певних обов'язків, покладених на органи державної влади або органи місцевого самоврядування.</p>
<p>2. Кабінет Міністрів України визначає критерії оцінки допустимості окремих категорій державної допомоги, що надається для цілей, передбачених частиною першою цієї статті, зокрема, таких категорій:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) допомога для забезпечення розвитку регіонів; 2) підтримка середнього та малого підприємництва; 3) допомога на професійну підготовку працівників; 4) допомога на працевлаштування окремих категорій працівників та створення нових робочих місць; 5) допомога на відновлення платоспроможності та реструктуризацію суб'єктів господарювання; 6) допомога на захист навколишнього природного середовища; 7) допомога на проведення наукових досліджень, технічний розвиток та інноваційну діяльність; 8) допомога на підтримку окремих галузей економіки. 	<p>2. Кабінет Міністрів України визначає критерії оцінки допустимості державної допомоги для цілей, передбачених частиною першою цієї статті, зокрема:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) для забезпечення розвитку регіонів та підтримки середнього та малого підприємництва; 2) на професійну підготовку працівників; 3) на працевлаштування окремих категорій працівників та створення нових робочих місць; 4) на відновлення платоспроможності та реструктуризацію суб'єктів господарювання; 5) на захист навколишнього природного середовища; 6) на проведення наукових досліджень, технічний розвиток та інноваційну діяльність; 7) надання послуг, що становлять загальний економічний інтерес; 8) на підтримку окремих галузей економіки; 9) загальні критерії оцінки допустимості державної

<p>3. В актах Кабінету Міністрів України, прийнятих відповідно до частини другої цієї статті, визначаються:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) мета і форми державної допомоги; 2) категорії отримувачів державної допомоги; 3) максимальний розмір державної допомоги, яка може надаватися; 4) умови та спосіб розрахунку сукупного розміру державної допомоги; 5) витрати, що можуть бути відшкодовані отримувачам державної допомоги. <p>4. Рішення про визнання державної допомоги допустимого згідно із вимогами цього Закону приймає Уповноважений орган.</p>	<p>ДОПОМОГИ.</p> <p>3. Кабінет Міністрів України визначає порядок надання державної допомоги для окремих форм, зокрема, гарантій та кредитів.</p> <p>4. Рішення щодо допустимості державної допомоги приймає Уповноважений орган, керуючись положеннями цього Закону та/або положеннями міжнародних договорів України у сфері державної допомоги, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.</p>
<p>Стаття 7. Звільнення від обов'язку повідомлення про нову державну допомогу</p> <p>1. Уповноважений орган може встановлювати звільнення від обов'язку повідомлення про нову державну допомогу окремих груп надавачів категорій державної допомоги, визначених частиною другою статті 6 цього Закону. Не допускається звільнення від обов'язку повідомлення надавачів державної допомоги на відновлення платоспроможності та реструктуризацію суб'єктів господарювання, а також на підтримку окремих галузей економіки.</p>	<p>Стаття 7. Звільнення від обов'язку повідомлення про нову державну допомогу</p> <p>1. Уповноважений орган своїм розпорядженням може встановлювати звільнення від обов'язку повідомлення про нову державну допомогу окремі групи надавачів категорій державної допомоги, у випадках визначених цим Законом, включаючи незначну державну допомогу.</p> <p>2. Розпорядження Уповноваженого органу про звільнення від обов'язку повідомлення про нову державну допомогу повинно містити умови щодо зобов'язань, пов'язаних з допустимістю державної допомоги.</p> <p>3. Не допускається звільнення від обов'язку повідомлення надавачів державної допомоги на відновлення платоспроможності та реструктуризацію суб'єктів господарювання, а також на підтримку окремих галузей економіки.</p>

<p>Стаття 8. Повноваження Уповноваженого органу</p> <p>1. Уповноваженим органом є Антимонопольний комітет України.</p> <p>2. До повноважень Уповноваженого органу належить:</p> <p>1) отримання та розгляд повідомлень про нову державну допомогу від надавачів такої допомоги у порядку, встановленому цим Законом;</p> <p>2) визначення належності до державної допомоги заходів з підтримки суб'єктів господарювання за рахунок ресурсів держави чи місцевих ресурсів, оцінювання допустимості державної допомоги для конкуренції, прийняття рішень, передбачених цим Законом;</p> <p>3) збирання та проведення аналізу інформації про заходи з підтримки суб'єктів господарювання за рахунок ресурсів держави чи місцевих ресурсів, вимагання від надавачів та отримувачів державної допомоги, їх посадових осіб інформації, у тому числі з обмеженим доступом, необхідної для прийняття рішень, передбачених цим Законом;</p> <p>4) надання:</p> <p>надавачам державної допомоги обов'язкових для розгляду рекомендацій про внесення змін до умов надання такої допомоги з метою усунення або мінімізації негативного впливу державної допомоги на конкуренцію;</p> <p>роз'яснень з питань застосування законодавства у сфері державної допомоги;</p> <p>5) прийняття рішень про:</p> <p>тимчасове припинення надання незаконної державної допомоги відповідно до цього Закону;</p> <p>припинення та повернення незаконної державної допомоги, визнаної недопустимою для конкуренції;</p> <p>6) визначення порядку:</p>	<p>Стаття 8. Повноваження Уповноваженого органу</p> <p>1. Уповноваженим органом є Антимонопольний комітет України.</p> <p>2. До повноважень Уповноваженого органу належить:</p> <p>1) отримання та розгляд повідомлень про нову державну допомогу від надавачів такої допомоги у порядку, встановленому цим Законом;</p> <p>2) визначення належності до державної допомоги заходів з підтримки суб'єктів господарювання за рахунок ресурсів держави чи місцевих ресурсів, оцінювання допустимості державної допомоги для конкуренції, прийняття рішень, передбачених цим Законом;</p> <p>3) моніторинг, збирання та проведення аналізу інформації про заходи з підтримки суб'єктів господарювання за рахунок ресурсів держави чи місцевих ресурсів, вимагання від надавачів та отримувачів державної допомоги, їх посадових осіб інформації, у тому числі з обмеженим доступом, необхідної для прийняття рішень, передбачених цим Законом;</p> <p>4) надання:</p> <p>надавачам державної допомоги обов'язкових для розгляду рекомендацій про внесення змін до умов надання такої допомоги з метою усунення або мінімізації негативного впливу державної допомоги на конкуренцію;</p> <p>роз'яснень з питань застосування законодавства у сфері державної допомоги;</p> <p>5) прийняття рішень про:</p> <p>тимчасове припинення надання незаконної державної допомоги відповідно до цього Закону;</p> <p>припинення та повернення незаконної державної допомоги, визнаної недопустимою для конкуренції;</p> <p>6) визначення порядку:</p> <p>подання та оформлення повідомлень про нову державну</p>
---	--

<p>подання та оформлення повідомлень про нову державну допомогу та про внесення змін до умов чинної державної допомоги; розгляду справ про державну допомогу; відкликання рішень, визначених частиною шостою статті 10 або частиною сьомою статті 11 цього Закону;</p> <p>проведення моніторингу державної допомоги; ведення та доступу до реєстру державної допомоги;</p> <p>7) визначення: форм та вимог щодо подання інформації про чинну державну допомогу;</p> <p>методик формування карти регіонального розподілу державної допомоги, підготовки та оприлюднення офіційної звітності України у сфері державної допомоги;</p>	<p>допомогу та про внесення змін до умов чинної державної допомоги; розгляду справ про державну допомогу; відкликання рішень, визначених частиною шостою статті 10 або частиною сьомою статті 11 цього Закону;</p> <p>проведення моніторингу державної допомоги; ведення та доступу до реєстру державної допомоги;</p> <p>7) визначення: форм та вимог щодо подання інформації про чинну державну допомогу;</p> <p>методик формування карти регіонального розподілу державної допомоги розподілу державної допомоги для забезпечення розвитку регіонів, підготовки та оприлюднення офіційної звітності України у сфері державної допомоги;</p> <p>умов, за яких діяльність суб'єкта господарювання не вважається економічною діяльністю;</p>
<p>8) розроблення та внесення в установленому порядку Кабінету Міністрів України пропозицій щодо прийняття нормативно-правових актів з питань державної допомоги;</p> <p>9) здійснення заходів міжнародного співробітництва;</p> <p>10) обмін інформацією з міжнародними організаціями, державними органами, неурядовими організаціями з питань державної допомоги в інших державах.</p>	<p>8) розроблення та внесення в установленому порядку Кабінету Міністрів України пропозицій щодо прийняття нормативно-правових актів з питань державної допомоги;</p> <p>9) затвердження власних нормативно-правових актів у формі розпоряджень, необхідних для виконання цього Закону;</p> <p>10) здійснення заходів міжнародного співробітництва;</p> <p>11) обмін інформацією з міжнародними організаціями, державними органами, неурядовими організаціями з питань державної допомоги в інших державах;</p> <p>12) запитувати інформацію у заінтересованих та інших осіб, необхідну для прийняття рішення про допустимість державної допомоги.</p>
	<p>3. Антимонопольний комітет України, як уповноважений орган, з метою реалізації повноважень, передбачених частиною другою цієї статті, може утворювати адміністративні колегії.</p> <p>Порядок діяльності адміністративної колегії (колегій) встановлюється відповідно до Закону України «Про Антимонопольний комітет України». Рішення постійно діючої адміністративної колегії (колегій) приймаються від імені</p>

Антимонопольного комітету України.	
<p>Стаття 9. Порядок подання повідомлення про нову державну допомогу</p> <p>1. Надавачі державної допомоги подають повідомлення про нову державну допомогу з пропозиціями щодо підготовки проектів законів, інших нормативно-правових та розпорядчих актів, спрямованих на підтримку суб'єктів господарювання за рахунок ресурсів держави чи місцевих ресурсів, внесення змін до умов чинної державної допомоги.</p> <p>2. Пропозиції щодо внесення змін до умов чинної державної допомоги підлягають повідомленню, якщо вони можуть істотно вплинути на рішення Уповноваженого органу про допустимість державної допомоги для конкуренції, зокрема у разі, якщо вони стосуються мети, строків, обсягу, джерел фінансування та отримувачів державної допомоги.</p> <p>3. Не подаються повідомлення щодо:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) категорій державної допомоги, надавачі якої звільнені від обов'язку повідомлення на підставі статті 7 цього Закону; 2) незначної державної допомоги, якщо вона не стосується безпосередньо підтримки експортних операцій або переважного використання продукції вітчизняного виробництва порівняно з імпортованою продукцією; 3) внесення до чинних програм державної допомоги змін, що передбачають збільшення фінансування менш як на 20 відсотків бюджету відповідної програми. <p>4. Нова державна допомога, що підлягає повідомленню, може бути надана лише після отримання відповідного рішення</p>	<p>Стаття 9. Порядок подання повідомлення про нову державну допомогу</p> <p>1. Надавачі державної допомоги подають повідомлення про нову державну допомогу з пропозиціями щодо підготовки проектів законів, інших нормативно-правових та розпорядчих актів, на підставі яких може бути надана державна допомога етратованих на підтримку суб'єктів господарювання за рахунок ресурсів держави чи місцевих ресурсів, внесення змін до умов чинної державної допомоги.</p> <p>2. Пропозиції щодо внесення змін до умов чинної державної допомоги підлягають повідомленню, якщо вони можуть істотно вплинути на рішення Уповноваженого органу про допустимість державної допомоги для конкуренції, зокрема у разі, якщо вони стосуються мети, строків, обсягу, джерел фінансування та отримувачів державної допомоги.</p> <p>3. Не подаються повідомлення щодо:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) категорій державної допомоги, для окремих цілей, яка надавачі якої звільнена від обов'язку повідомлення на підставі статті 7 цього Закону; 2) незначної державної допомоги, якщо вона не стосується безпосередньо підтримки експортних операцій або переважного використання продукції вітчизняного виробництва порівняно з імпортованою продукцією; 3) внесення до чинної державної допомоги змін, що передбачають збільшення фінансування менш як на 20 відсотків бюджету відповідної програми які мають технічний та/або адміністративний характер і не можуть суттєво вплинути на рішення Уповноваженого органу про допустимість державної допомоги, а також передбачають збільшення обсягу чинної державної допомоги не більше ніж на 20 відсотків. <p>3. Нова державна допомога, що підлягає повідомленню, може</p>

<p>Уповноваженого органу, передбаченого пунктами 1 і 2 частини шостої статті 10 або пунктами 1-3 частини сьомої статті 11 цього Закону.</p>	<p>бути надана лише після отримання прийняття відповідного рішення Уповноваженого органу, передбаченого пунктами 1 і 2 частини шостої статті 10 або пунктами 1-3 частини сьомої статті 11 цього Закону.</p>
<p>5. Повідомлення про нову державну допомогу подаються надавачами державної допомоги Уповноваженому органу у визначеному ним порядку з урахуванням строків розгляду повідомлення та справи про державну допомогу, визначених цим Законом.</p>	<p>4. Повідомлення про нову державну допомогу подаються надавачами державної допомоги Уповноваженому органу у визначеному ним порядку з урахуванням строків розгляду повідомлення та справи про державну допомогу, визначених цим Законом.</p>
<p>6. Повідомлення про нову державну допомогу повинні містити вичерпну та достовірну інформацію про мету, очікуваний результат, обсяг, строк, форми, правові підстави, надавачів та отримувачів державної допомоги.</p>	<p>5. Повідомлення про нову державну допомогу повинні містити вичерпну та достовірну інформацію про ціль, мету, очікуваний результат, обсяг, строк, форми, правові підстави, надавачів та отримувачів державної допомоги.</p>
<p>7. Надавач державної допомоги може відкликати своє повідомлення про нову державну допомогу у будь-який час до прийняття Уповноваженим органом остаточного рішення, передбаченого частиною шостою статті 10 та частиною сьомою статті 11 цього Закону.</p>	<p>6. Надавач державної допомоги може відкликати своє повідомлення про нову державну допомогу у будь-який час до прийняття Уповноваженим органом остаточного рішення, передбаченого частиною шостою статті 10 та частиною сьомою статті 11 цього Закону.</p>
<p>8. Суб'єкт господарювання, який має намір отримати державну допомогу, зобов'язаний подати її надавачеві відомості про господарську діяльність, про державну допомогу, отриману ним за останніх п'ять років, про правові підстави для отримання державної допомоги, її форму та мету.</p>	<p>7. Суб'єкти законодавчої ініціативи, які не є надавачами державної допомоги, у разі розроблення проекту закону, який передбачає надання державної допомоги, звертається до Уповноваженого органу з метою отримання пропозицій щодо вказаного проекту закону.</p>
<p>9. Суб'єкт господарювання, який має намір отримати незначну державну допомогу, зобов'язаний подати її надавачеві відомості про господарську діяльність, а також про всю незначну державну допомогу, отриману ним протягом останніх трьох років, її форму та мету.</p>	<p>8. Суб'єкт господарювання, який має намір отримати державну допомогу, зобов'язаний подати її надавачеві відомості про фінансову діяльність, про правові підстави для отримання державної допомоги, її форму та мету.</p>
<p>10. Вимоги до відомостей про господарську діяльність суб'єкта</p>	<p>9. Суб'єкт фінансування, який має намір отримати незначну державну допомогу, зобов'язаний подати її надавачеві відомості про фінансову діяльність, а також про всю незначну державну допомогу, отриману ним протягом останніх трьох років, її форму та мету.</p>
<p>10. Вимоги до відомостей про господарську діяльність суб'єкта</p>	<p>10. Вимоги до відомостей про фінансову діяльність суб'єкта фінансування, який має намір отримати державну допомогу,</p>

господарювання, який має намір отримати державну допомогу, визначаються відповідним надавачем державної допомоги з урахуванням вимог щодо подання та оформлення повідомлень про нову державну допомогу, встановлених Уповноваженим органом.

Стаття 10. Розгляд повідомлення про нову державну допомогу

1. Якщо інформація у повідомленні про нову державну допомогу не відповідає встановленим вимогам або є неповною для прийняття рішення про допустимість державної допомоги для конкуренції, Уповноважений орган протягом 15 днів з дня отримання такого повідомлення інформує про це надавача державної допомоги, надсилає йому запит на додаткову інформацію і встановлює строк її подання, що не може перевищувати 30 днів з дня отримання запиту. На вмотивоване клопотання надавача державної допомоги Уповноважений орган може продовжити такий строк.

2. Повідомлення про нову державну допомогу вважається прийнятим до розгляду після 15 днів з дня його надходження, якщо протягом цього строку Уповноважений орган не повідомив надавача державної допомоги про те, що інформація у повідомленні не відповідає встановленим вимогам або є неповною для прийняття рішення про допустимість державної допомоги для конкуренції, та не надіслав запит на додаткову інформацію.

3. Якщо надавач державної допомоги не подав у встановлений строк відповідно до запиту Уповноваженого органу інформації, повідомлення про нову державну допомогу вважається відкликаним. У такому разі Уповноважений орган приймає рішення про відмову у розгляді повідомлення та письмово повідомляє про це надавача державної допомоги.

4. Якщо надавач державної допомоги у відповіді на запит Уповноваженого органу обґрунтовано доведе, що подання додаткової інформації є неможливим, оскільки така інформація йому невідома, недоступна або подавалася раніше, Уповноважений орган розпочинає розгляд повідомлення про нову державну

~~визначаються відповідним надавачем державної допомоги з урахуванням вимог щодо подання та оформлення повідомлень про нову державну допомогу, встановлених Уповноваженим органом.~~

Стаття 10. Розгляд повідомлення про нову державну допомогу

1. Якщо інформація у повідомленні про нову державну допомогу не відповідає встановленим вимогам або є неповною для прийняття рішення про допустимість державної допомоги для конкуренції, Уповноважений орган ~~протягом 15 днів з дня отримання~~ ~~такого~~ ~~повідомлення~~ інформує про це надавача державної допомоги, надсилає йому запит на додаткову інформацію і встановлює строк її подання, що не може перевищувати 30 днів з дня отримання запиту. На вмотивоване клопотання надавача державної допомоги Уповноважений орган може продовжити такий строк.

2. Повідомлення про нову державну допомогу вважається прийнятим до розгляду після 15 днів з дня його надходження, якщо протягом цього строку Уповноважений орган не повідомив надавача державної допомоги про те, що інформація у повідомленні не відповідає встановленим вимогам або є неповною для прийняття рішення про допустимість державної допомоги ~~для конкуренції~~, та не надіслав запит на додаткову інформацію.

3. Якщо надавач державної допомоги не подав у встановлений строк відповідно до запиту Уповноваженого органу інформації, повідомлення про нову державну допомогу вважається відкликаним. У такому разі Уповноважений орган приймає рішення про відмову у розгляді повідомлення та письмово повідомляє про це надавача державної допомоги.

4. Якщо надавач державної допомоги у відповіді на запит Уповноваженого органу обґрунтовано доведе, що подання додаткової інформації є неможливим, оскільки така інформація йому невідома, недоступна або подавалася раніше, Уповноважений орган розпочинає розгляд повідомлення про нову державну

<p>допомогу на підставі наявної у нього інформації та повідомляє про це надавача державної допомоги. У такому разі повідомлення про нову державну допомогу вважається прийнятим до розгляду з дня отримання відповіді на запит Уповноваженого органу.</p> <p>5. Рішення за результатами розгляду повідомлення про нову державну допомогу приймається Уповноваженим органом протягом двох місяців з дня початку його розгляду.</p> <p>6. За результатами розгляду повідомлення про нову державну допомогу Уповноважений орган у встановленому ним порядку приймає рішення про:</p> <p>1) допустимість нової державної допомоги для конкуренції;</p> <p>2) визнання підтримки суб'єкта господарювання, зазначеної у повідомленні, такою, що не є державною допомогою відповідно до цього Закону;</p> <p>3) початок розгляду справи про державну допомогу.</p> <p>7. Якщо протягом строку розгляду повідомлення про нову державну допомогу, встановленого частиною п'ятою цієї статті, Уповноважений орган не розпочав розгляду справи про державну допомогу, рішення про допустимість нової державної допомоги для конкуренції вважається прийнятим.</p>	<p>допомогу на підставі наявної у нього інформації та повідомляє про це надавача державної допомоги. У такому разі повідомлення про нову державну допомогу вважається прийнятим до розгляду з дня отримання відповіді на запит Уповноваженого органу.</p> <p>5. Рішення за результатами розгляду повідомлення про нову державну допомогу приймається Уповноваженим органом протягом двох місяців з дня початку його розгляду.</p> <p>6. За результатами розгляду повідомлення про нову державну допомогу Уповноважений орган у встановленому ним порядку приймає рішення про:</p> <p>1) допустимість нової державної допомоги для конкуренції, у тому числі внаслідок внесення надавачем державної допомоги змін до умов її надання;</p> <p>2) визнання підтримки суб'єкта господарювання, зазначеної у повідомленні, такою, що не є державною допомогою відповідно до цього Закону;</p> <p>3) початок розгляду справи про державну допомогу.</p> <p>7. Якщо протягом строку розгляду повідомлення про нову державну допомогу, встановленого частиною п'ятою цієї статті, Уповноважений орган не розпочав розгляду справи про державну допомогу, рішення про допустимість нової державної допомоги для конкуренції вважається прийнятим.</p>
<p>Стаття 11. Розгляд справи про державну допомогу</p> <p>1. Уповноважений орган розпочинає у визначеному ним порядку розгляд справи про державну допомогу в разі виявлення об'єднаних підстав для висновку про недопустимість державної допомоги для конкуренції або про проведення поглибленого аналізу допустимості державної допомоги для конкуренції за результатами: розгляду повідомлення про нову державну допомогу; проведення перевірки інформації про незаконну державну допомогу чи неналежне використання чинної державної допомоги; відкликання Уповноваженим органом рішення згідно з частиною</p>	<p>Стаття 11. Розгляд справи про державну допомогу</p> <p>1. Уповноважений орган розпочинає у визначеному ним порядку розгляд справи про державну допомогу в разі виявлення об'єднаних підстав для висновку про недопустимість державної допомоги для конкуренції або про проведення поглибленого аналізу допустимості державної допомоги для конкуренції за результатами: розгляду повідомлення про нову державну допомогу; проведення перевірки інформації про незаконну державну допомогу чи неналежне використання державну допомогу; відкликання Уповноваженим органом рішення згідно з частиною</p>

<p>Десятою цієї статті.</p> <p>2. У рішенняні про початок розгляду справи про державну допомогу зазначаються відомості про результати розгляду повідомлення про нову державну допомогу, обґрунтовані підстави для висновку про недопустимість державної допомоги для конкуренції або про проведення поглибленого аналізу допустимості державної допомоги для конкуренції.</p> <p>3. Рішення про початок розгляду справи надсилається надавачеві державної допомоги протягом двох робочих днів з дня його прийняття. Інформація про початок розгляду справи розміщується на офіційному веб-сайті Уповноваженого органу та містить звернення до всіх заінтересованих осіб про подання протягом 30 днів вмотивованих заперечень та зауважень щодо надання державної допомоги. Уповноважений орган може безпосередньо надіслати таке звернення заінтересованим особам.</p> <p>4. Заінтересована особа, яка подає Уповноваженому органові відомості, заперечення чи зауваження у зв'язку з розглядом справи про державну допомогу, може вимагати нерозкриття інформації про неї надавачеві такої допомоги.</p> <p>5. Заперечення та зауваження заінтересованих осіб передаються Уповноваженим органом на розгляд надавача державної допомоги, який протягом 30 днів з дати їх отримання зобов'язаний подати Уповноваженому органові обґрунтований висновок щодо отриманих заперечень та зауважень. У разі обґрунтованого клопотання надавача державної допомоги Уповноважений орган може продовжити такий строк.</p> <p>6. Уповноважений орган приймає рішення за результатами розгляду справи про державну допомогу протягом шести місяців з дати прийняття рішення про початок розгляду такої справи.</p> <p>7. За результатами розгляду справи про державну допомогу Уповноважений орган приймає рішення щодо:</p> <p>1) визнання підтримки суб'єкта господарювання, зазначеної у повідомленні про нову державну допомогу, такою, що не є державною допомогою відповідно до цього Закону, у тому числі</p>	<p>Десятою цієї статті.</p> <p>2. У рішенняні про початок розгляду справи про державну допомогу зазначаються відомості про результати розгляду повідомлення про нову державну допомогу, обґрунтовані підстави для висновку про недопустимість державної допомоги для конкуренції або про проведення поглибленого аналізу допустимості державної допомоги для конкуренції.</p> <p>3. Рішення про початок розгляду справи надсилається надавачеві державної допомоги протягом п'яти робочих днів з дня його прийняття. Інформація про початок розгляду справи розміщується на офіційному веб-сайті Уповноваженого органу та містить звернення до всіх заінтересованих осіб про подання протягом 30 днів вмотивованих заперечень та зауважень щодо надання державної допомоги. Уповноважений орган може безпосередньо надіслати таке звернення заінтересованим особам.</p> <p>4. Заінтересована особа, яка подає Уповноваженому органові відомості, заперечення чи зауваження у зв'язку з розглядом справи про державну допомогу, може вимагати нерозкриття інформації про неї надавачеві такої допомоги.</p> <p>5. Заперечення та зауваження заінтересованих осіб передаються Уповноваженим органом на розгляд надавача державної допомоги, який протягом 30 днів з дати їх отримання зобов'язаний подати Уповноваженому органові обґрунтований висновок щодо отриманих заперечень та зауважень. У разі обґрунтованого клопотання надавача державної допомоги Уповноважений орган може продовжити такий строк.</p> <p>6. Уповноважений орган приймає рішення за результатами розгляду справи про державну допомогу протягом шести місяців з дати прийняття рішення про початок розгляду такої справи.</p> <p>7. За результатами розгляду справи про державну допомогу Уповноважений орган приймає рішення щодо:</p> <p>1) визнання підтримки суб'єкта господарювання, зазначеної у повідомленні про нову державну допомогу, такою, що не є державною допомогою відповідно до цього Закону, у тому числі</p>
--	---

<p>внеслі до внесення надавачем державної допомоги змін до умов її надання;</p> <p>2) допустимості нової державної допомоги для конкуренції, у тому числі внеслі до внесення надавачем державної допомоги змін до умов її надання;</p> <p>3) допустимості нової державної допомоги для конкуренції за умови виконання надавачем та отримувачами державної допомоги встановлених Уповноваженим органом зобов'язань;</p> <p>4) визнання нової державної допомоги недопустимою для конкуренції;</p> <p>5) припинення та повернення незаконної державної допомоги, визнаної недопустимою для конкуренції.</p> <p>8. Рішення Уповноваженого органу надсилаються надавачам державної допомоги протягом трьох робочих днів з дня їх прийняття, а також розміщуються на офіційному веб-сайті Уповноваженого органу.</p> <p>9. Державна допомога, надана всупереч рішення Уповноваженого органу про визнання такої допомоги недопустимою для конкуренції, підлягає поверненню у порядку, визначеному статтею 14 цього Закону.</p> <p>10. Уповноважений орган може відкликати у визначеному ним порядку рішення, прийняте відповідно до частини сьомої цієї статті або частини шостої статті 10 цього Закону, якщо воно прийнято на підставі недостовірної інформації, що призвело до прийняття необґрунтованого рішення, та прийняти нове рішення у порядку, встановленому цією статтею.</p>	<p>внеслі до внесення надавачем державної допомоги змін до умов її надання;</p> <p>2) допустимості нової державної допомоги для конкуренції, у тому числі внеслі до внесення надавачем державної допомоги змін до умов її надання;</p> <p>3) допустимості нової державної допомоги для конкуренції за умови виконання надавачем та отримувачами державної допомоги встановлених Уповноваженим органом зобов'язань;</p> <p>4) визнання нової державної допомоги недопустимою для конкуренції;</p> <p>5) припинення та/або повернення незаконної чи неналежно використаної державної допомоги, визнаної недопустимою.</p> <p>8. Рішення Уповноваженого органу надсилаються надавачам державної допомоги протягом десяти робочих днів з дня їх прийняття, а також розміщуються на офіційному веб-сайті Уповноваженого органу.</p> <p>9. Державна допомога, надана всупереч рішення Уповноваженого органу про визнання такої допомоги недопустимою для конкуренції, підлягає поверненню у порядку, визначеному статтею 14 цього Закону.</p> <p>10. Уповноважений орган може відкликати у визначеному ним порядку рішення, прийняте відповідно до частини сьомої цієї статті або частини шостої статті 10 цього Закону, якщо воно прийнято на підставі недостовірної інформації, що призвело до прийняття необґрунтованого рішення, та прийняти нове рішення у порядку, встановленому цією статтею.</p>
---	---

<p>Стаття 12. Перевірка інформації про незаконну державну допомогу</p> <p>1. У разі отримання під час проведення моніторингу чинної державної допомоги або з будь-яких інших джерел інформації про незаконну державну допомогу Уповноважений орган проводить перевірку такої інформації з метою забезпечення дотримання вимог цього Закону.</p> <p>2. З метою перевірки інформації про незаконну державну допомогу Уповноважений орган надсилає відповідному надавачу державної допомоги вимогу щодо подання повідомлення про таку державну допомогу відповідно до частин п'ятої і шостої статті 9 цього Закону та встановлює строк подання такого повідомлення.</p> <p>3. У разі неподання на вимогу Уповноваженого органу повідомлення про державну допомогу у встановлений ним строк або невідповідності інформації, зазначеної у повідомленні, встановленим законодавством вимогам, або надходження до Уповноваженого органу вмотивованої заяви суб'єкта господарювання про вжиття заходів до запобігання негативним наслідкам для нього у разі надання такої допомоги Уповноважений орган приймає рішення про тимчасове припинення незаконної державної допомоги до прийняття рішення про її допустимість для конкуренції і надсилає копію такого рішення відповідному надавачеві державної допомоги протягом трьох робочих днів з дня його прийняття. Рішення Уповноваженого органу є обов'язковим для виконання надавачем державної допомоги з дня його отримання.</p> <p>4. Якщо за результатами перевірки інформації про незаконну державну допомогу Уповноважений орган має підстави для висновку про недопустимість державної допомоги для конкуренції або про проведення поглибленого аналізу допустимості такої допомоги для конкуренції, він починає розгляд справи про державну допомогу в порядку, визначеному статтею 11 цього Закону.</p> <p>5. За результатами розгляду справи про державну допомогу,</p>	<p>Стаття 12. Перевірка інформації про незаконну державну допомогу</p> <p>1. У разі отримання під час проведення моніторингу чинної державної допомоги або з будь-яких інших джерел інформації про незаконну державну допомогу Уповноважений орган проводить перевірку такої інформації з метою забезпечення дотримання вимог цього Закону.</p> <p>2. З метою перевірки інформації про незаконну державну допомогу Уповноважений орган надсилає відповідному надавачу державної допомоги вимогу щодо подання повідомлення про таку державну допомогу відповідно до частин п'ятої і шостої статті 9 цього Закону та встановлює строк подання такого повідомлення.</p> <p>3. У разі неподання на вимогу Уповноваженого органу повідомлення про державну допомогу у встановлений ним строк або невідповідності інформації, зазначеної у повідомленні, встановленим законодавством вимогам, або надходження до Уповноваженого органу вмотивованої заяви суб'єкта господарювання про вжиття заходів до запобігання негативним наслідкам для нього у разі надання такої допомоги Уповноважений орган приймає рішення про тимчасове припинення незаконної державної допомоги до прийняття рішення про її допустимість для конкуренції і надсилає копію такого рішення відповідному надавачеві державної допомоги протягом п'яти робочих днів з дня його прийняття. Рішення Уповноваженого органу є обов'язковим для виконання надавачем державної допомоги з дня його отримання.</p> <p>4. Якщо за результатами перевірки інформації про незаконну державну допомогу Уповноважений орган має підстави для висновку про недопустимість державної допомоги для конкуренції або про проведення поглибленого аналізу допустимості такої допомоги для конкуренції, він починає розгляд справи про державну допомогу в порядку, визначеному статтею 11 цього Закону.</p> <p>5. За результатами розгляду справи про державну допомогу,</p>
---	---

<p>розпочатої внаслідок перевірки інформації про незаконну державну допомогу, Уповноважений орган приймає рішення відповідно до частини сьомої статті 11 цього Закону. Якщо надавач незаконної державної допомоги, щодо якої відкрито справу про державну допомогу, не подав інформації на запит Уповноваженого органу, остаточне рішення за результатами розгляду справи про державну допомогу приймається на підставі інформації, наявної в Уповноваженого органу.</p> <p>6. Під час проведення перевірки інформації про незаконну державну допомогу строки, встановлені частиною п'ятою статті 10 і частиною шостою статті 11 цього Закону, не застосовуються.</p> <p>7. Якщо за результатами розгляду справи про державну допомогу, розпочатої внаслідок перевірки інформації про незаконну державну допомогу, Уповноважений орган прийняв рішення про визнання державної допомоги недопустимого для конкуренції, така допомога підлягає припиненню та поверненню у порядку, визначеному статтею 14 цього Закону.</p>	<p>розпочатої внаслідок перевірки інформації про незаконну державну допомогу, Уповноважений орган приймає рішення відповідно до частини сьомої статті 11 цього Закону. Якщо надавач незаконної державної допомоги, щодо якої відкрито справу про державну допомогу, не подав інформації на запит Уповноваженого органу, остаточне рішення за результатами розгляду справи про державну допомогу приймається на підставі інформації, наявної в Уповноваженого органу.</p> <p>6. Під час проведення перевірки інформації про незаконну державну допомогу строки, встановлені частиною п'ятою статті 10 і частиною шостою статті 11 цього Закону, не застосовуються.</p> <p>7. Якщо за результатами розгляду справи про державну допомогу, розпочатої внаслідок перевірки інформації про незаконну державну допомогу, Уповноважений орган прийняв рішення про визнання державної допомоги недопустимого для конкуренції, така допомога підлягає припиненню та поверненню у порядку, визначеному статтею 14 цього Закону.</p>
<p>Стаття 13. Неналежне використання державної допомоги</p> <p>1. Якщо Уповноважений орган під час проведення моніторингу державної допомоги або з будь-яких інших джерел отримав обґрунтовану інформацію про неналежне використання державної допомоги, що суперечить його рішення про допустимість такої допомоги для конкуренції або про допустимість для конкуренції за умови виконання надавачем та отримувачами державної допомоги встановлених Уповноваженим органом зобов'язань, він проводить перевірку такої інформації в частині дотримання вимог цього Закону.</p> <p>2. З метою проведення перевірки інформації про неналежне використання державної допомоги Уповноважений орган може надіслати надавачу та отримувачам державної допомоги вимогу щодо подання необхідної інформації.</p> <p>3. Якщо за результатами проведеної перевірки встановлено, що</p>	<p>Стаття 13. Неналежне використання державної допомоги</p> <p>1. Якщо Уповноважений орган під час проведення моніторингу державної допомоги або з будь-яких інших джерел отримав обґрунтовану інформацію про неналежне використання державної допомоги, що суперечить його рішення про допустимість такої допомоги для конкуренції або про допустимість для конкуренції за умови виконання надавачем та отримувачами державної допомоги встановлених Уповноваженим органом зобов'язань, він проводить перевірку такої інформації в частині дотримання вимог цього Закону.</p> <p>2. З метою проведення перевірки інформації про неналежне використання державної допомоги Уповноважений орган може надіслати надавачу та отримувачам державної допомоги вимогу щодо подання необхідної інформації.</p> <p>3. Якщо за результатами проведеної перевірки Уповноважений</p>

<p>неналежне використання державної допомоги призвело до надання незаконної державної допомоги, Уповноважений орган здійснює розгляд справи про державну допомогу відповідно до статей 11, 12 і 14 цього Закону.</p>	<p>орган має підстави для висновку про недопустимість неналежно використаної державної допомоги або про проведення поглибленого аналізу допустимості такої допомоги, він починає розгляд справи про державну допомогу відповідно до статей 11, 12 і 14 цього Закону.</p>
<p>Стаття 14. Порядок повернення державної допомоги, недопустимої для конкуренції</p>	<p>Стаття 14. Порядок повернення державної допомоги, недопустимої для конкуренції</p>
<p>1. Уповноважений орган приймає рішення про повернення незаконної державної допомоги у разі визнання її недопустимою для конкуренції. Рішення про повернення такої державної допомоги надсилається надавачеві державної допомоги протягом трьох днів з дня його прийняття. Надавач державної допомоги зобов'язаний вжити необхідних заходів до забезпечення повернення незаконної державної допомоги, недопустимої для конкуренції, її отримувачем відповідно до рішення Уповноваженого органу та повідомити Уповноваженому органові про виконання його рішення у встановлений строк.</p> <p>2. Порядок повернення незаконної державної допомоги, недопустимої для конкуренції, встановлюється Кабінетом Міністрів України.</p> <p>3. У разі невиконання рішення про припинення або повернення незаконної державної допомоги, недопустимої для конкуренції, Уповноважений орган звертається до окружного адміністративного суду, територіальна юрисдикція якого поширюється на місто Київ, з позовом про визнання відповідного нормативно-правового чи акта індивідуальної дії, на підставі якого надавалася така державна допомога, незаконним та про припинення та/або повернення незаконної державної допомоги.</p> <p>4. Якщо Уповноважений орган встановив, що незаконна державна допомога надається на підставі законодавчого акта, прийнятого без дотримання вимог цього Закону, він повідомляє про це відповідного надавача державної допомоги та Кабінет Міністрів України, який як суб'єкт права законодавчої ініціативи у</p>	<p>1. Уповноважений орган приймає рішення про повернення незаконної та неналежно використаної державної допомоги у разі визнання її недопустимою для конкуренції. Рішення про повернення такої державної допомоги надсилається надавачеві державної допомоги протягом десяти днів з дня його прийняття. Надавач державної допомоги зобов'язаний вжити необхідних заходів до забезпечення повернення неденуваної державної допомоги, визнаної недопустимої для конкуренції, її отримувачем відповідно до рішення Уповноваженого органу та повідомити Уповноваженому органові про виконання його рішення у встановлений строк.</p> <p>2. Порядок повернення незаконної державної допомоги, визнаної недопустимою для конкуренції, встановлюється Кабінетом Міністрів України.</p> <p>3. У разі невиконання рішення про припинення та/або повернення незаконної державної допомоги, визнаної недопустимою для конкуренції, Уповноважений орган звертається до окружного адміністративного суду, територіальна юрисдикція якого поширюється на місто Київ, з позовом про визнання відповідного нормативно-правового чи акта індивідуальної дії, на підставі якого надавалася така державна допомога, незаконним та про припинення та/або повернення недопустимої незаконної державної допомоги.</p> <p>4. Якщо Уповноважений орган встановив, що незаконна недопустима державна допомога надається на підставі законодавчого акта, прийнятого без дотримання вимог цього</p>

встановленому порядку вносить пропозиції про приведення такого законодавчого акта у відповідність із цим Законом.

5. Уповноважений орган не може вимагати повернення незаконної державної допомоги після 10 років з дня набрання чинності нормативно-правовим чи розпорядчим актом, на підставі якого надавалася така допомога.

Положення відсутні.

Стаття 15. Перегляд чинної державної допомоги

1. Якщо Уповноважений орган за результатами розгляду повідомлення про чинну державну допомогу або за результатами моніторингу державної допомоги відповідно до розділу 8 цього Закону виявив ознаки того, що чинна державна допомога не є або більше не може вважатися допустимого для конкуренції, він надсилає надавачеві такої допомоги письмову вимогу щодо подання протягом 30 днів інформації та підтверджуючих документів про надання такої допомоги.

2. Якщо за результатами проведення аналізу інформації, отриманої від надавача державної допомоги, Уповноважений орган отримує підтвердження того, що чинна державна допомога не є або не може більше вважатися допустимого для конкуренції, він надсилає відповідному надавачеві державної допомоги рекомендації щодо:

- 1) внесення змін до програми державної допомоги;
- 2) запровадження додаткової процедури виконання програми державної допомоги;
- 3) припинення виконання програми державної допомоги.

Закону, він повідомляє про це відповідного надавача державної допомоги та Кабінет Міністрів України, який як суб'єкт права законодавчої ініціативи у встановленому порядку вносить пропозиції про приведення такого законодавчого акта у відповідність із цим Законом.

5. Уповноважений орган не може вимагати повернення незаконної недопустимого державної допомоги після 10 років з дня набрання чинності нормативно-правовим чи розпорядчим актом, на підставі якого надавалася така допомога.

6. У випадку прийняття рішення про припинення та/або повернення недопустимого державної допомоги, встановлюється та стигується процентна ставка за користування такою державною допомогою в порядку визначеному Кабінетом Міністрів України.

Стаття 15. Перегляд чинної державної допомоги

1. Якщо Уповноважений орган за результатами розгляду повідомлення про чинну державну допомогу або за результатами моніторингу державної допомоги відповідно до розділу 8 цього Закону виявив ознаки того, що чинна державна допомога не є або більше не може вважатися допустимого для конкуренції, він надсилає надавачеві такої допомоги письмову вимогу щодо подання протягом 30 днів інформації та підтверджуючих документів про надання такої допомоги.

2. Якщо за результатами проведення аналізу інформації, отриманої від надавача державної допомоги, Уповноважений орган отримує підтвердження того, що чинна державна допомога не є або не може більше вважатися допустимого для конкуренції, він надсилає відповідному надавачеві державної допомоги рекомендації щодо:

- 1) внесення змін до програми державної допомоги або індивідуальної державної допомоги;
- 2) запровадження додаткової процедури виконання програми державної допомоги або індивідуальної державної допомоги;

<p>3. Рекомендації Уповноваженого органу підлягають обов'язковому розгляду надавачем державної допомоги, якому вони надані. Про результати їх розгляду Уповноважений орган повідомляється у місячний строк з дня отримання таких рекомендацій.</p> <p>4. Якщо надавач державної допомоги подав у встановлений строк заперечення щодо виконання рекомендацій Уповноваженого органу, а Уповноважений орган після розгляду заперечення вважає необхідним виконання рекомендацій, Уповноважений орган приймає рішення про початок розгляду справи про державну допомогу в порядку, встановленому статтею 11 цього Закону.</p> <p>5. Якщо надавач державної допомоги у встановлений строк подав письмову згоду на виконання рекомендацій Уповноваженого органу, Уповноважений орган за погодженням з надавачем державної допомоги визначає строк виконання рекомендацій. Надавач державної допомоги у визначений Уповноваженим органом строк має подати підтвердні документи щодо виконання рекомендацій у повному обсязі.</p>	<p>3) припинення виконання програми державної допомоги або індивідуальної державної допомоги.</p> <p>3. Рекомендації Уповноваженого органу підлягають обов'язковому розгляду надавачем державної допомоги, якому вони надані. Про результати їх розгляду Уповноважений орган повідомляється у місячний строк з дня отримання таких рекомендацій.</p> <p>4. Якщо надавач державної допомоги подав у встановлений строк заперечення щодо виконання рекомендацій Уповноваженого органу, а Уповноважений орган після розгляду заперечення вважає необхідним виконання рекомендацій, Уповноважений орган приймає рішення про початок розгляду справи про державну допомогу в порядку, встановленому статтею 11 цього Закону.</p> <p>5. Якщо надавач державної допомоги у встановлений строк подав письмову згоду на виконання рекомендацій Уповноваженого органу, Уповноважений орган за погодженням з надавачем державної допомоги визначає строк виконання рекомендацій. Надавач державної допомоги у визначений Уповноваженим органом строк має подати підтвердні документи щодо виконання рекомендацій у повному обсязі.</p>
<p>Стаття 16. Реєстр державної допомоги та звітність</p> <p>1. Реєстр державної допомоги складається та ведеться Уповноваженим органом за результатами проведення моніторингу державної допомоги та на підставі інформації про чинну державну допомогу, яка подається надавачами такої допомоги.</p> <p>2. Реєстр державної допомоги оновлюється, зокрема даними про нову державну допомогу, що набрала чинності протягом звітного року, у тому числі про ту, надавачі якої підлягають звільненню від обов'язку повідомлення про нову державну допомогу відповідно до статті 7 цього Закону.</p> <p>3. Надавачі державної допомоги зобов'язані щороку, до 1 квітня наступного року, подавати Уповноваженому органу в</p>	<p>Стаття 16. Реєстр державної допомоги та звітність</p> <p>1. Реєстр державної допомоги складається та ведеться Уповноваженим органом за результатами проведення моніторингу державної допомоги та на підставі інформації про чинну державну допомогу та незначну державну допомогу, яка подається надавачами такої допомоги.</p> <p>2. Реєстр державної допомоги оновлюється, зокрема даними про нову державну допомогу, що набрала чинності протягом звітного року, у тому числі про ту, надавачі якої ніддають яка звільнена від обов'язку повідомлення про нову державну допомогу відповідно до статті 7 цього Закону.</p> <p>3. Надавачі державної допомоги зобов'язані щороку, до 1 квітня наступного року, подавати Уповноваженому органу в</p>

визначеному ним порядку інформацію про чинну державну допомогу, її мету, форми, джерела, отримувачів та їхні частки у загальному обсязі наданої протягом минулого фінансового року державної допомоги у межах відповідної програми або інформацію про те, що протягом звітного року державна допомога не надавалася.

Положення відсутні.

4. Форма та вимоги щодо подання інформації про чинну державну допомогу визначаються Уповноваженим органом.

5. Отримувачі державної допомоги зобов'язані надавати відповідним надавачам такої допомоги повну та достовірну інформацію про чинну державну допомогу.

6. Якщо надавач державної допомоги не подав Уповноваженому органі інформації про чинну державну допомогу у встановлений цим Законом строк, Уповноважений орган надсилає йому письмову вимогу щодо подання протягом 30 днів такої інформації.

7. Уповноважений орган щороку, до 1 вересня наступного року, складає річний звіт про надання державної допомоги в Україні за попередній фінансовий рік та подає його Кабінетові Міністрів України. Такий звіт публікується в газеті "Урядовий кур'єр" та розміщується на урядовому веб-сайті.

8. Реєстр державної допомоги є відкритим, доступ до нього є безоплатним для всіх користувачів.

Стаття 17. Оскарження рішень Уповноваженого органу

1. Заінтересовані особи мають право оскаржити рішення Уповноваженого органу, прийняті відповідно до цього Закону,

визначеному ним порядку інформацію про чинну державну допомогу, її цілі, мету, форми, джерела, отримувачів та їхні частки у загальному обсязі наданої протягом минулого фінансового року державної допомоги у межах відповідної програми або інформацію про те, що протягом звітного року державна допомога не надавалася.

4. Надавачі державної допомоги зобов'язані подавати Уповноваженому органі у визначеному ним порядку інформацію про незначну державну допомогу, її цілі, форми, джерела, отримувачів державної допомоги протягом десяти днів з моменту надання такої державної допомоги.

5. Форма та вимоги щодо подання інформації, передбаченої частиною третьою та четвертою цієї статті, визначаються Уповноваженим органом.

6. Отримувачі державної допомоги зобов'язані надавати відповідним надавачам такої допомоги повну та достовірну інформацію про уся державну допомогу, яку вони отримують.

7. Якщо надавач державної допомоги не подав Уповноваженому органі інформації про чинну державну допомогу або незначну державну допомогу у встановлений цим Законом строк, Уповноважений орган надсилає йому письмову вимогу щодо подання протягом 30 днів такої інформації.

8. Уповноважений орган щороку, до 1 вересня наступного року, складає річний звіт про надання державної допомоги в Україні за попередній фінансовий рік та подає його Кабінетові Міністрів України. Такий звіт публікується в газеті "Урядовий кур'єр" та розміщується на урядовому веб-сайті.

9. Реєстр державної допомоги є відкритим, доступ до нього є безоплатним для всіх користувачів.

Стаття 17. Оскарження рішень Уповноваженого органу

1. Заінтересовані особи мають право оскаржити рішення Уповноваженого органу, прийняті відповідно до цього Закону,

повністю або частково до окружного адміністративного суду, територіальна юрисдикція якого поширюється на місто Київ, у місячний строк з дня його одержання.

2. Прийняття адміністративним судом до розгляду заяви про визнання недійсним рішення Уповноваженого органу повністю або частково не зупиняє його виконання.

Розділ 9

ПРИКІНЦЕВІ ТА ПЕРЕХІДНІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Цей Закон набирає чинності через три роки з дня його опублікування, крім частини другої статті 6, частини першої та пунктів 6-10 частини другої статті 8, частини другої статті 14, які набиратимуть чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

2. Усі надавачі державної допомоги протягом одного року з дня набрання чинності цим Законом зобов'язані подати Уповноваженому органу повідомлення про програми підтримки суб'єктів господарювання за рахунок ресурсів держави чи місцевих ресурсів, які існували на день набрання чинності цим Законом. Подання повідомлення, його розгляд та розгляд справи про державну допомогу здійснюються у порядку, визначеному розділом 4 цього Закону.

3. Чинна державна допомога, що існувала на день набрання чинності цим Законом, яка відповідно до рішення Уповноваженого органу визнана недопустимого для конкуренції, має бути приведена у відповідність із цим Законом у строк, визначений Уповноваженим органом, але не більш як протягом п'яти років з дня набрання чинності цим Законом.

4. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1) статтю 26 Господарського кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., №№ 18-22, ст. 144) викласти в такій редакції:

повністю або частково до окружного адміністративного суду, територіальна юрисдикція якого поширюється на місто Київ, у місячний строк з дня його одержання.

2. Прийняття адміністративним судом до розгляду заяви про визнання недійсним рішення Уповноваженого органу повністю або частково не зупиняє його виконання.

Розділ 9

ПРИКІНЦЕВІ ТА ПЕРЕХІДНІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Цей Закон набирає чинності через три роки з дня його опублікування, крім частини другої статті 6, частини першої та пунктів 6-10 частини другої статті 8, частини другої статті 14, які набиратимуть чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

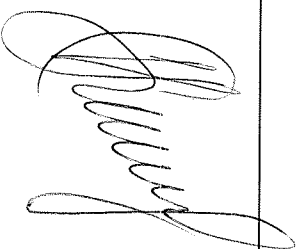
2. Усі надавачі державної допомоги протягом одного року з дня набрання чинності цим Законом зобов'язані подати Уповноваженому органу повідомлення про програми підтримки суб'єктів господарювання за рахунок ресурсів держави чи місцевих ресурсів, які існували на день набрання чинності цим Законом. Подання повідомлення, його розгляд та розгляд справи про державну допомогу здійснюються у порядку, визначеному розділом 4 цього Закону.

3. Програми підтримки суб'єктів господарювання за рахунок ресурсів держави чи місцевих ресурсів, які існували на день набрання чинності цим Законом, що не були повідомлені Уповноваженому органу у строк, встановлений пунктом 2 цього Розділу Закону, розглядаються у порядку, встановленому статтею 12 цього Закону, крім частини сьомої статті 12 Закону.

4. Програми підтримки суб'єктів господарювання за рахунок ресурсів держави чи місцевих ресурсів, які існували на день набрання чинності цим Законом, які не відповідають вимогам, передбаченим цим Законом, мають бути приведені у відповідність із цим Законом у строк, визначений Уповноваженим

<p>"Стаття 26. Державна допомога суб'єктам господарювання</p> <p>1. Правові засади проведення моніторингу державної допомоги суб'єктам господарювання та здійснення контролю за допустимістю такої допомоги для конкуренції встановлюються законодавством про державну допомогу суб'єктам господарювання";</p> <p>...</p>	<p>органом, але не більш як протягом п'яти років з дня набрання чинності цим Законом.</p> <p>5. Внести зміни до таких законодавчих актів України:</p> <p>1) статтю 26 Господарського кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., №№ 18-22, ст. 144) викласти в такій редакції:</p> <p>"Стаття 26. Державна допомога суб'єктам господарювання</p> <p>1. Правові засади проведення моніторингу державної допомоги суб'єктам господарювання та здійснення контролю за допустимістю такої допомоги для конкуренції встановлюються законодавством про державну допомогу суб'єктам господарювання";</p> <p>...</p>
<p><u>Закон України «Про захист економічної конкуренції»</u></p>	
<p>Стаття 3. Законодавство про захист економічної конкуренції</p> <p>1. Законодавство про захист економічної конкуренції ґрунтується на нормах, установлених Конституцією України (254к/96-ВР), і складається із цього Закону, законів України "Про Антимонопольний комітет України" (3659-12), "Про захист від недобросовісної конкуренції" (236/96-ВР), інших нормативно-правових актів, прийнятих відповідно до цих законів.</p>	<p>Стаття 3. Законодавство про захист економічної конкуренції</p> <p>1. Законодавство про захист економічної конкуренції ґрунтується на нормах, установлених Конституцією України (254к/96-ВР), і складається із цього Закону, законів України "Про Антимонопольний комітет України" (3659-12), "Про захист від недобросовісної конкуренції", "Про державну допомогу суб'єктам господарювання", інших нормативно-правових актів, прийнятих відповідно до цих законів.</p>

**В. о. Директора департаменту
моніторингу і контролю державної допомоги**

О. ЧАБАНЮК